

HET JONGE HOLLAND

Een veertiendaagsch blad voor de rijpere Jeugd

Abonnementsprijs f 2.50 per jaar.
f 1.25 per half jaar, franco per
post bij vooruitbetaling.
Losse nummers f 0.10.
Voor advertenties, zie binnenzijde.

onder redactie van S. PREGERS.

Medewerkers o.a. K. BEVERSLUIS, G. W. DEKKING, WOUTER
HUTSCHENRUIJTER, Dr. L. DE JAGER, CISSY VAN MARXVELDT,
HERMAN RUTTERS, A. W. STELLWAGEN, JAC. P. THUISSE, J. S.
VERBURG, Dr. A. DE VLETTER, Dr. J. L. WALCH, NANNIE VAN WEHL.

REDACTIE en ADMINISTRATIE
Weimarstraat 345.
Den Haag.

Den lezer heil!

Het Jonge Holland is gekomen.
Dit wordt met blij geïcht vernomen
Door Hollands jeugd.
Het wil zich zoeken vele vrienden,
Steeds nauwer hen aan zich verbinden
Een bron zijn van genot en vreugd
Voor heel de Nederlandsche Jeugd.

Het Jonge Holland is gekomen en vraagt
een bescheiden plaatsje — neen, een zeer ruime
plaats in duizenden jonge, levenslustige harten.

Het Jonge Holland is gekomen. Zij, voor
wie reeds op 13-14-jarigen leeftijd de schooldeur
zich onverbiddelijk heeft gesloten, die op nog zoo
jeugdigen leeftijd op fabriek of werkplaats, op
kantoor of in winkel de groote maatschappij in
moesten, zij zullen in dit blad bevrediging vinden
voor den natuurlijken drang naar weten, zij zullen
er voedsel vinden voor de belangstelling, door
het zoo pas — helaas te kort — genoten onder-
wijs gewekt.

Maar ook zij, die het voorrecht genieten van
voortgezet onderricht, zij, die op H. B. S., Gym-
nasium of Kweekschool zich beter vermogen
voor te bereiden voor den strijd om het bestaan,
ook zij zullen in dit blad gelegenheid vinden tot
verruiming van hun geest, tot verwijding van
hun blik, tot verscherping van hun verstand.

Het Jonge Holland is gekomen.

Wat wil Het Jonge Holland?

Het Jonge Holland wil verband leggen tusschen
school en maatschappij.

Het Jonge Holland wil, binnen de gren-
zen, die de leeftijd der jeugdige lezers stelt, een
kukje geven in het leven, hen op de hoogte hou-
den van het wereldgebeuren en hen voorbereiden
voor de courantenlectuur der volwassenen.

Het Jonge Holland wil belangstelling
wekken voor het goede, het nobelê, met mooie,
het schoone.

Het Jonge Holland wil een geestelijke
vriend en leidsman zijn voor het opkomend ge-
slacht.

Zal Het Jonge Holland slagen?

Wij vertrouwen. Vooral, wanneer wij zien naar
de namen onzer medewerkers, die zoo bereidwil-
lig ons hun kunde en talenten ten dienste stelden
in het belang van Hollands jeugd. Hun hiervoor
op deze plaats onze warme dank.

Wij vertrouwen. Wij vertrouwen ook, dat jong
en oud ons krachtig zullen steunen, om het moei-
lijke eerste jaar, moeilijk vooral in dezen abnor-
malen tijd, door te komen. Wij vertrouwen, dat
ieder het zijne zal doen, om dit blad binnen den
kortst mogelijken tijd een zoo groot mogelijken
lezerskring te bezorgen. Dan hopen wij te doen,
wat wij thans nog niet aandurfden: Het Jonge
Holland te maken tot een „Weekblad voor de
Nederlandsche jeugd.”

En hiermede steken wij van wal.

Op hoop van zegen!

DE REDACTIE.

Binnenlandsch Nieuws.

Verleden week Woensdag, op een stembureau
in een van de kleinere plaatsen, stond een kiezer
al geruimen tijd met z'n potlood te manoeuvreer-
en, totdat eindelijk de voorzitter, heel gemoe-
delijk, tot 'm zei: „Nou, de keus schijnt jou nog
al moeite te kosten, jong”, waarop de ander ant-
woordde: „Neen, dat is 't 'm niet, maar er zijn
er zooveel, weet je, maar — nou ben 'k er dan
toch, op 5 na.”

* *

Dat was een te gewichtige opvatting van de
kiezerstaak. Dan had je anderen, die het heele
biljet maar blank lieten en 't zoo in de bus depo-
neerden, als om te bewijzen, dat, als is er nu
ook stemplicht, men toch niet tot stemmen ge-
dwongen kan worden. Maar dat waren gelukkig
uitzonderingen. Algemeen heeft men zich van zijn
kiesplicht gekwetend, zij het dan misschien niet
met dien lust en ijver van vorige verkiezings-
jaren. Wie herinnert zich b.v. niet, hoe in 't jaar
1913, dus vijf jaren geleden, een felle strijd ge-
streden is tusschen concentratie en coalitie, de
eerste bestaande uit Vrij-Liberalen, Unie-Libera-
len en Vrijzinnig-Democraten, later gesteund door
de Sociaal-democraten, — de tweede gevormd
door de rechtsche groepen?

De scheidingslijn liep toen tusschen rechts en
links, „tusschen geloof en ongelooft”, zooals men
gemakshalve zegt. Maar dat is toch niet juist,
want men vindt onder de Vrijzinnigen ook vele
Christenen in den goeden zin van het woord.
Juister is te onderscheiden: de rechtsche groepen
als bestaande uit menschen, die Godswoord ne-
men tot grondslag van de staatkunde, en de
linksche gevormd door hen, die meenen dat de
staatkunde vrijgehouden moet worden van allen
godsdienst.

* *

Thans liep de scheidingslijn anders. Eigenlijk
was er geen scheidingslijn, want de coalitie be-
staat feitelijk niet meer, evenmin als de concen-
tratatie. De Vrijz.-Democraten hebben nu gepoogd,
de grens te trekken tusschen conservatieven en
democraten, tusschen oud en nieuw, tusschen de
behoudenden en de vooruitstrevenden. Immers
de conservatieven houden vast aan den ouden
regeeringsvorm, terwijl de democraten zich be-
ijveren, om het volk zooveel mogelijk te laten
meespreken in regeeringszaken.

Zeer consequent hebben de Vrijz.-Democraten
zich afgescheiden van de Liberalen. Zij hopen nu
in de komende periode de democraten van de
rechtsche groepen aan hun zijde te krijgen in de
Kamer.

Wij staan midden in een tijd, die somber is voor
het gansche volk, en een perspectief open, dat
verre, verre van bemoedigend is. Ons land is ge-
broken in menig opzicht: moreel, fysiek, politi-
iek, financieel; en wij zullen de hulp van alle
mannen van beteekenis noodig hebben om te red-
den, wat nog te redden is — ook van onze fier-
heid. Want indien men ons een jaar vóór den
oorlog gezegd had, dat onze houding tegenover
het buitenland zóó zou worden, als zij thans is,
zouden wij het niet geloofd hebben. Wij mogen
de betrekkingen met onze koloniën niet onder-
houden; we mogen niet varen, als we geen toe-
stemming hebben; men neemt ons onze schepen af
of boort ze in den grond. En wanneer eenmaal de
vredeconferentie wordt gehouden, is de kans
niet buitengesloten, dat wij geheel worden gene-
geerd, of niets te vertellen hebben. Waar zoo de
buitenlandsche gebeurtenissen de volle aandacht
vragen, is het niet te verwonderen, dat de ver-
kiezingsstrijd niet fel gevoerd is, hoewel zeer
duidelijk is gebleken, dat de oude regering het
vertrouwen van het volk niet meer had. Toch
heeft zij ons land jarenlang voor den gruwelijken
oorlog behoord.

* *

De kiezers hebben gesproken.

We hebben een linksche noch een rechtsche
meerderheid. De rechtsche groepen hebben sa-
men 50 stemmen, geen meerderheid dus; en de
overblijvenden zijn verdeeld in zooveel partijen,
dat er geen staat op te maken is.

We hadden verwacht een ministerie, gevormd
door mannen van de linkerzijde. Doch de groot-
ste groep, die der soc.-democraten, heeft nu
reeds, bij monde van haar voorzitter verklaard,
dat zij aan de regeering niet zal deelnemen. Wel
heeft de leider, mr. Troelstra, gezegd, dat zij felle
oppositie zal gaan voeren.